

REAL WORLD ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΙΑΒΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΣΑΚΧΑΡΩΔΗ ΔΙΑΒΗΤΗ ΤΥΠΟΥ 2 ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΙΑΙΑ ΝΟΣΟ

Κουβάτσος Παναγιώτης¹, Παπαζαφειροπούλου Αθανασία¹, Γεωργόπουλος Ηλίας¹, Ραλλατου Μαρία¹, Καγκελάρη Ελευθερία¹, Αναγνωστοπούλου Κωνσταντίνα¹, Λοίζος Γεώργιος¹, Κορίλη Ευαγγελία¹, Μελιδώνης Ανδρέας², Αντωνόπουλος Σταύρος¹

1: Α΄ Παθολογικό Τμήμα & Διαβητολογικό Κέντρο Γ.Ν.Π. Τζάνειο, Πειραιάς, Ελλάδα

2: Διαβητολογικό & Καρδιομεταβολικό Κέντρο, Νοσοκομείο Metropolitan, Πειραιάς

ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΣΚΟΠΟΣ: Σύμφωνα με τις πρόσφατες κατευθυντήριες οδηγίες των ADA – EASD η επιλογή της αντιδιαβητικής αγωγής στο δεύτερο θεραπευτικό βήμα θα πρέπει να γίνεται με βάση την παρουσία καρδιαγγειακής νόσου. Στην περίπτωση της παρουσίας καρδιαγγειακής νόσου προάγεται η χορήγηση αγωνιστών GLP-1 και αναστολέων SGLT-2. Συνεπώς, σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η εκτίμηση της λαμβανόμενης αντιδιαβητικής αγωγής σε άτομα με σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2 (ΣΔ2) και στεφανιαία νόσο (ΣΝ).

ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ: Στη μελέτη εντάχθηκαν 230 ασθενείς (125 άνδρες) με ΣΔ2, ηλικίας (\pm τυπική απόκλιση) $64,8 \pm 7,5$ έτη, HbA1c $7,4 \pm 1,7\%$, διάρκεια ΣΔ2 $12,8 \pm 3,8$ που προσήλθαν στο Διαβητολογικό Κέντρο του Νοσοκομείου μας το διάστημα Σεπτέμβριος – Δεκέμβριος 2018. Σε όλα τα άτομα της μελέτης έγινε καταγραφή των δημογραφικών χαρακτηριστικών και έγινε υπολογισμός του ρυθμού σπειραματικής διήθησης σύμφωνα με τον τύπο MDRD.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: ΣΝ είχε το 7,1% των ατόμων της μελέτης. Στα άτομα με ιστορικό ΣΝ η λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή είχε ως εξής: το σύνολο τους ελάμβανε μετφορμίνη, 14,3% σουλφονουλουρίες, 50% αναστολείς DPP-4, 7,1% αγωνιστές GLP-1, 21,4% αναστολείς SGLT-2, 7,1% ακαρβόζη και 28,6% βασική ινσουλίνη. Στα άτομα της μελέτης χωρίς ιστορικό ΣΝ η λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή είχε ως εξής: 96,2% ελάμβανε μετφορμίνη, 25,4% σουλφονουλουρίες, 51,5% αναστολείς DPP-4, 6,2% αγωνιστές GLP-1, 7,7% αναστολείς SGLT-2, 3,1% ακαρβόζη, 1,5% γλιταζόνες, 3,1% γλινίδες και 15,4% βασική ινσουλίνη. Δεν παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά τη λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή ανάμεσα στις δύο ομάδες.

Στα άτομα ηλικίας ≥ 65 ετών με ιστορικό ΣΝ η λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή είχε ως εξής: το σύνολο τους ελάμβανε μετφορμίνη, 50% αναστολείς DPP-4, 12,5% αναστολείς SGLT-2, 12,5% ακαρβόζη και 28,6% βασική ινσουλίνη. Στα άτομα ηλικίας ≥ 65 ετών χωρίς ιστορικό ΣΝ η λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή είχε ως εξής: το σύνολο τους ελάμβανε μετφορμίνη, 33,3% σουλφονουλουρίες, 50% αναστολείς DPP-4, 16,7% αγωνιστές GLP-1, 33,3% αναστολείς SGLT-2, και 33,3% βασική ινσουλίνη. Δεν παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές όσον αφορά τη λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή ανάμεσα στις δύο ομάδες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης δείχνουν ότι δεν παρατηρούνται σημαντικές διαφορές ως προς την λαμβανόμενη αντιδιαβητική αγωγή μεταξύ των ασθενών με στεφανιαία νόσο και διαβήτη και των ασθενών χωρίς στεφανιαία νόσο, ακόμα και στην υποομάδα των άνω των 65 ετών. Συνεπώς, απαιτείται μεγαλύτερη εστίαση στην εφαρμογή στην κλινική πράξη των πρόσφατων κατευθυντήριων οδηγιών.